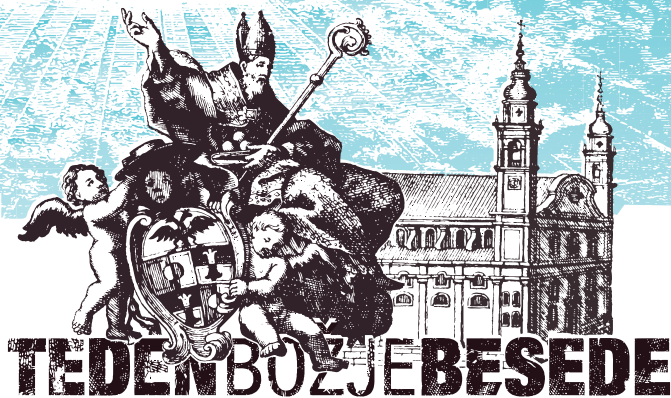

11. 10. 2026 – 18. 10. 2026 * LVI * 2363

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

28. NEDELJA MED LETOM

»**B**og ni počasen, (po)čaka pa vedno.« Prejšnjo nedeljo smo razmišljali o stvareh, ki jih gledamo, doživljamo, danes nas prilika o svatbi, ki jo je v slutnji napovedoval že Izaija, vabi k pogledu v prihodnost. To je bilo vabilo, naj tehamo stvari in dogajanje, da vsaj malo spoznamo njihovo vrednost, pomen tudi za prihodnost življenja. Z veseljem bremo o takih, ki so po dolgih letih spoznali dragocenost Božjih darov vere, poštenja, zvestobe, obljube ... Zaradi pomanjkanja takega spoznanja postane življenje včasih komično, drugič tragično, naporno, marsikomu tudi nesmiselno; vedno pa krivično. Pa tu vsaj v živo opazujemo in – pač vsak po svoje – poskušamo presojati. Skoraj ni dveh enakih vrednotenj; včasih so naše ocene istih stvari prav nasprotno, zato prihaja do sporov in nasprotovanj, nezadovoljstva in kritik, tudi do žalitev in krivičnega obsojanja. Jezus je ob tem celo omenjal »malo čredo« teh, ki prav razumevajo smisel in namen življenja. In iz tega nam usmerja pogled večnosti naproti, čeprav o njej ni

mamo nobene prave predstave. Zato nam pomaga tudi s to priliko. Svatba. Prvi trenutek si predstavljamo slavnostno dvorano in obilje vsakovrstnih dobrot – ki si jih vsaka religija drugače predstavlja, kaj šele posamezniki. Kar pozabljamo pa, da je svatba le zunanje slavlje po poroki, in po tem, ko sta se dva spoznavala, se zbližala, se brusila in usklajevala, se veselila in trpela, doživljala presenečenja in razočaranja, upala in obupavala, se učila iskrenosti, se opravičevala in pojasnjevala, pa večkrat spet čisto na novo začenjala. Tako so skozi vse to med njima rasli poznanje in spoštovanje, želja po bližini in skupnosti, po polni edinosti – preizkušena, trdna ljubezen. Zgodba kar vsake ljubezni, ki je vodila v blagoslovljeno skupnost. In to ne samo človeško. Prav enako je tudi na poti našega odnosa z Bogom v veri, zaupanju in ljubezni, ki nas oblikuje in pripravlja, da bo naš odhod iz časnih razsežnosti našega življenja podooben poti povabljenih, pa tudi pripravljenih na svatbo.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA Vatikanskega koncila –

IV. Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu

***Gaudium et spes.* 1. Cerkev, ki posluša in služi svetu**

(GS 1-10) – iz katehez papeža Leona XIV.

Začenjamo razmišljanje o pastoralni konstituciji o Cerkvi v sedanjem svetu, s katero je Drugi vatikanski koncil želel poglobiti temeljno vprašanje odnosa Cerkve do sodobnega sveta. Od tu izhaja naloga, zaupana koncilskim očetom: »V sedanjih razmerah, v katerih se zdi, da človeštvo vstopa v nov red stvari, je treba videti skrivnostne načrte Božje previdnosti, ki se uresničujejo po delovanju ljudi in ki z modrostjo vse, tudi neugodne človeške dogodke, usmerjajo v dobro Cerkve.«

Tri leta pozneje je pastoralna konstitucija *Gaudium et Spes* v tem razločevanju prepoznala bistveni element narave Cerkve in ga opisala kot konstitutivni del njenega pastoralnega značaja: od tod tudi poimenovanje »pastoralna konstitucija«. Ne gre za naivni optimizem, temveč za obnovljeno zvestobo Kristusovi skrivnosti, ki je z učlovečenjem izbral, da bo z nami delil naše življenje. Ta izenačenost s človeštvom je pot, ki jo Kristus pričakuje od Cerkve; zato se koncilska konstitucija *Gaudium et Spes* začne s trditvijo, da Cerkev čuti kot svoje »veselje in upanje,

žalost in tesnobo ljudi tega časa, zlasti revnih in vseh trpečih« (GS 1).

Ta solidarnost nas kliče, naj zapustimo vsako pasivnost in brezbržnost pred dogodki, zgodovino in življenjem oseb, predvsem pa pred naglimi in korenitimi spremembami, ki jih doživljamo danes. Ne moremo ostati nezainteresirani

opazovalci, temveč moramo pustiti, da nas dogodki nagovorijo, in se vključiti. S Kristusom in s podporo njegovega Duha so verniki poklicani, da prevzamejo težave bratov in sester, zlasti tistih, ki se jim godijo krivice, diskriminacija in nasilje.

V tem smislu bližina človeštvu odpira pot globljemu razumevanju dogodkov in v tej isti perspektivi konstituci-

ja *Gaudium et Spes* opominja na »stalno dolžnost Cerkve, da preiskuje znamenja časov in jih razlaga v luči evangelija« (GS 4). Ta koncilsko konstitucija je torej Cerkev pozvala k trajnemu prizadevanju za spreobrnjenje, da bi pričevala, da je »ne nagiblje nobeno zemeljsko hlepenje«, ampak »je njen cilj samo eden: nadaljevati delo Kristusa samega«.

Krščanska solidarnost nas zavezuje, da sprejmemo realnost in razkrijemo protislovja, ki zaznamujejo osebno in družbeno življenje sodobnega sveta. Na primer: znanstveni in tehnološki napredek, ki pa ga človek ne zna vedno obrniti »sebi v prid«; ali pa večja razpoložljivost »bogastva, možnosti in gospodarske moči«, ki pa žal pušča »velik del prebivalcev sve-

ta še vedno v primežu lakote in revščine« (GS 4); ali tudi skupno zavedanje, da je na kocki prihodnost planeta, hkrati pa nezmožnost, da bi se odpovedali sebičnemu potrošništvu in iluziji, da je vojna učinkovit način za vzpostavljanje miru.

V času, zaznamovanem z globokimi spremembami, ki povzročajo skrb vzbujajoča neravnovesja, je Cerkev poklicana služiti človeku tako, da posluša in sprejema najgloblja vprašanja njegovega srca in hrepenenja, ki ga navdajajo, ter kaže na Kristusa kot »ključ, središče in cilj vse človeške zgodovine« (GS 10).

Naj bosta zato veselje in upanje – *gaudium et spes* – značilni potezi Cerkve, ki oznanja in pričuje evangelij ter je blizu ženam in možem našega časa.

PASTORALNA KONFERENCA DEKANIJSKIH DUHOVNIKOV

Vsredo, 7. 10., smo se duhovniki naše dekanije Ljubljana – center zbrali na svojem mesečnem srečanju, na jesenski pastoralni konferenci. Začeli smo jo s sveto mašo v stolnici, kjer se nas je zbralo kar lepo število, nadaljevali pa pri skupnem pogovoru v stolnem župnišču, kjer so se nam pridružili še nekateri. Tema naše-

ga pogovora sta bili najprej refleksija in »izpraševanje vesti« o našem duhovniškem delu, v drugem delu pa smo spregovorili o svojih pogledih na stanje, pastoralno in izzivih, ki nas čakajo v okviru pastoralnega načrta nadškofije: Kdo smo? Hvaležni smo vam za vso pomoč, podporo in molitve!

DOGODKI PRED NAMI

- **V tednu od 11. do 18. 10.** obhajamo v Cerkvi na Slovenskem Teden za življenje.
- **V torek, 13. 10., ob 18.30** bo gospod nadškof v stolnici daroval sve-to mašo ob začetku akademskega leta. Lepo vabljeni zlasti študentje in profesorji!
- **V sredo, 14. 10., ob 18.30** pa bo v stolnici t. i. »rdeča maša« za prav-nike, sodnike in študente prava ob začetku sodnega obdobja.
- **V četrtek, 15. 10.,** bo v stolnem župnišču po večerni sveti maši ob 19.15 predavanje dr. Ferdinanda Šerbelja, Rommel in soška fronta.
- **V petek, 16. 10., ob 19.30** bo v stol-nici koncert zborov iz Slovaške, Ita-lije, Hrvaške in Madžarske.

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

PRVI ČETRTEK: po večerni maši
molitev pred Najsvetejšim

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred
izpostavljenim Najsvetejšim

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 11. 10.:**
28. nedelja med letom
- **Ponedeljek, 12. 10.:**
sv. Maksimiljan Celjski, mučenec
- **Torek, 13. 10.:**
sv. Gerald, vitez
- **Sreda, 14. 10.:**
sv. Kalist I., papež, mučenec
- **Četrtek, 15. 10.:** sv. Terezija
Avilska, cerkvena učiteljica
- **Petek, 16. 10.:**
sv. Jadviga (Hedvika), kneginja
- **Sobota, 17. 10.:** sv. Ignacij
Antiohijski, škof, mučenec
- **Nedelja, 18. 10.: 29. nedelja
med letom, misijonska**

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

**OB PRVIH PETKIH IN OB NEKATERIH
PRAZNIKIH:** tudi ob 16.00

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30,
12.30, 16.00, 18.30

MOLITEV ROŽNEGA VENCA

**VSAK DAN OB 8.30 IN 18.00.
LEPO VABLJENI!**

